Verordening Jeugdhulp Nijkerk

Conceptversie 1 juni 2022 t.b.v. consultatie

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsbepaling

- *Algemene voorziening:* een algemeen toegankelijke voorziening die voorgaat op een individuele voorziening. Dit is een voorziening waar de jeugdige en/of ouder(s) gebruik van kan maken zonder een beslissing van het college. In de wet worden deze vormen van voorzieningen aangehaald als 'overige voorzieningen', zie artikel 2.9, onderdeel a.;
- *Andere (voorliggende) voorziening:* een voorziening die past binnen een ander gebied op basis van een andere wet dan de Jeugdwet. Zoals zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen. Bijvoorbeeld de Wmo 2015, Zorgverzekeringswet (Zvw), Wet passend onderwijs of Wet langdurige zorg (Wlz);
- *Het college*: Daar waar het college staat, wordt het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Nijkerk bedoeld. Het college wijst professionals aan die bepaalde taken uitoefent op grond van deze verordening.
- *Eigen kracht:* de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen (capaciteit), tijd en middelen (o.a. financiële) van de jeugdige en/of ouder(s) om zelf of met personen uit het sociaal netwerk de opgroei en/of opvoedingsproblemen op te lossen.
- *Familiegroepsplan*: plan van aanpak dat de ouder(s) met de jeugdige heeft opgesteld samen met andere familieleden of betrokkenen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren;
- *Gebruikelijke zorg*: zorg die naar algemeen aanvaardbare opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van ouders en/of andere verzorgers, opvoeders of huisgenoten;
- *Hulpverleningsplan*: dit is het (zorg)plan waarin de zorgaanbieder/hulpverlener uitlegt hoe zij op basis van het besluit de jeugdhulp gaan verlenen en hoe zij de gestelde doelen uit het verslag gaan behalen;
- *Hulpvraag:* behoefte van een jeugdige en/of ouder(s) aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen (artikel 2.3, eerste lid Jeugdwet);
- *Individuele voorziening:* een niet algemeen toegankelijke, jeugdhulpvoorziening die op de jeugdige en/of ouder(s) is toegepast. Deze jeugdhulp kan op twee manieren worden versterkt: bij een gecontracteerde aanbieder (zorg in natura) of met een persoonsgebonden budget;
- *Jeugdhulpaanbieder:* de organisatie of professional die de jeugdhulp verleent. Indien en voor zover er in de verordening wordt gesproken over aanbieder, betreft dit de jeugdhulpaanbieder en eveneens de jeugdhulpverlener die niet in contractuele relatie staat met de gemeente.
- *Team Jeugd:* een team van professionals die door het college aangewezen is om de gemeentelijke toegang naar de individuele voorzieningen te verzorgen;
- *Onafhankelijk cliëntondersteuner:* persoon die de jeugdige en/of ouder(s) ondersteunt bij het gesprek en of het opstellen van het persoonlijk plan;
- *Verslag*: een verslag van het gesprek dat is gevoerd tijdens het onderzoek. Hierin staan de uitkomsten van het onderzoek en de doelen waaraan gewerkt gaat worden;
- *Onderzoek*: het in kaart brengen van de ondersteuningsbehoefte;
- *Ouder(s)*: in plaats van ouder(s) kan ook worden gelezen gezaghebbende ouder, adoptiefouder, pleegoudervoogd, stiefouder of een ander die een jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgt en opvoedt en de wettelijke vertegenwoordiging wanneer de jeugdige ouder is dan 18 jaar en in aanmerking komt voor jeugdhulp;
- *Persoonsgebonden budget* (*pgb):* budget dat het college aan de jeugdige en/of ouder(s) verstrekt en dat hen in staat stelt de jeugdhulp in de vorm van een individuele voorziening zelfstandig bij derden in te kopen (artikel 8.1.1 Jeugdwet);
- *Wet:* Jeugdwet.

CONCEPT

Artikel 2 Vormen van jeugdhulp

1. het college stelt de volgende algemene voorzieningen in ieder geval beschikbaar:

   a. informatie en advies voor jeugdige en ouders;
   b. ambulante kortdurende hulp bestaande uit opvoed- en opgroei ondersteuning;
   c. cliëntondersteuning.

   De algemene voorzieningen zijn onder andere terug te vinden op www.wegwijzernijkerk.nl.

2. het college stelt de volgende individuele voorzieningen in ieder geval beschikbaar:

   a. begeleiding individueel regulier en specialistisch;
   b. behandeling regulier, specialistisch licht, middel en zwaar;
   c. buitenschoolse opvang plus
   d. groepsbegeleiding regulier en specialistisch;
   e. crisis pleegzorg/ crisisopvang;
   f. deeltijdverblijf / logeeropvang;
   g. generalistische basis GGZ, specialistische GGZ, specialistische GGZ klinisch en curatieve GGZ-zorg door kinderartsen;
   h. GGZ verblijf;
   i. diagnostiek;
   j. kindergeneeskunde;
   k. persoonlijke verzorging;
   m pleegzorg, weekend- en deeltijdpleegzorg;
   n verblijf licht, middel, middelzwaar, zwaar, extra zwaar en verblijf met begeleiding, zonder behandeling;
   o vervoer van en naar een jeugdhulpaanbieder;

3. Het college kan bij nadere regeling vaststellen welke algemene en individuele voorzieningen beschikbaar zijn.

Hoofdstuk 2 Toegang naar individuele voorziening

Artikel 3 Toegang individuele voorziening via de huisarts, medisch specialist en jeugdarts

1. Het college regelt de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts. De arts beschrijft in de verwijsbrief dat de inzet van jeugdhulp nodig is en houdt rekening met de omstandigheden en de eigen mogelijkheden van de jeugdige en/of ouder(s).
2. De huisarts, medisch specialist, jeugdarts en jeugdhulpaanbieder zijn gebonden aan het gecontracteerde aanbod van de gemeente. Een verwijzing naar een niet-gecontracteerde jeugdhulpaanbieder kan worden afgewezen als de gemeente passende jeugdhulp kan bieden door de inzet van een jeugdhulpaanbieder die wèl is gecontracteerd. Er mag door de huisarts, medisch specialist, jeugdarts en jeugdhulpaanbieder niet naar een pgb worden verwezen.
3. Het college legt de individuele voorziening vast in een beschikking als bedoeld in artikel 8.
4. Het college kan nadere regels stellen over de toegang naar jeugdhulp via huisarts, medisch specialist en jeugdarts.

Artikel 4 Toegang individuele voorziening via het Team Jeugd van de gemeente.

1. De jeugdige en/of ouder(s) kunnen met hun hulpvraag ook terecht bij het college.
2. De jeugdige en/of ouder(s) dienen een schriftelijke aanvraag voor een individuele voorziening in bij het college. De jeugdige en/of ouder(s) kunnen hulp krijgen bij het indienen van de aanvraag. Op verzoek helpt een onafhankelijk cliëntondersteuner bij het verhelderen en verwoorden van de hulpvraag.
3. Bij het indienen van de aanvraag vraagt het college aan de jeugdige en/of zijn ouders om zich te legitimeren. De jeugdige en/of zijn ouder(s) geven daartoe in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.
4. Na ontvangst van de aanvraag moet het college binnen 8 weken een besluit nemen.

CONCEPT

5. In spoedeisende gevallen beslist het college direct over het starten van de tijdelijke individuele voorziening. In de tussentijd wordt het onderzoek uitgevoerd.
6. Het college kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de procedure voor de aanvraag van een individuele voorziening.

Artikel 5 Onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren

1. Nadat de aanvraag voor een individuele voorziening is ontvangen wordt de persoonlijke situatie en de hulpvraag van de jeugdige en/of ouder(s) onderzocht. Hiervoor is toestemming nodig van de jeugdige en/of de ouder(s). De stappen voor het doen van onderzoek staan beschreven in lid 5 tot en met 7 van dit artikel. Tijdens het onderzoek kan de ingediende aanvraag worden gewijzigd. Dit gebeurt in overleg met het college.
2. De jeugdige en/of ouder(s) kunnen ook tijdens het onderzoek een beroep doen op de onafhankelijke cliëntondersteuner. Hierover geeft het college informatie nadat de aanvraag is ontvangen.
3. De jeugdige en/of ouder(s) kunnen voor het onderzoek een familiegroepsplan indienen bij het college. Over deze optie geeft het college informatie nadat de aanvraag is ingediend. Het familiegroepsplan moet uiterlijk twee weken na het indienen van de aanvraag bij het college zijn aangeleverd. Als het nodig is kan de onafhankelijke cliëntondersteuner helpen bij het opstellen van dit plan.
4. De jeugdige en/of ouder(s) delen de informatie en documenten die nodig zijn om het onderzoek uit te kunnen voeren met het college.
5. het college onderzoekt de volgende onderdelen:
    a. de hulpvraag, de persoonlijke behoeften, de persoonskenmerken en voorkeuren van de jeugdige en/of ouder(s), de veiligheid, de ontwikkeling van de jeugdige en de gezinssituatie;
    b. eventuele psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen, een verstandelijke beperking of opvoedingsproblemen van de ouder(s). Als dit het geval is, kijkt men vervolgens:
        I. welke problemen of stoornissen het precies zijn;
        II. welke ondersteuning, hulp en zorgvormen nodig zijn voor de jeugdige en/of zijn ouder(s). Hierbij wordt rekening gehouden met de leeftijd en het ontwikkelingsniveau van de jeugdige;
        III. of de ouder(s) en/of personen uit hun sociale omgeving voldoende eigen kracht (waaronder ook gebruikelijk zorg) en probleemoplossend vermogen hebben om zelf de nodige ondersteuning, hulp en zorg te kunnen organiseren;
        IV. of andere voorliggende voorzieningen en/of algemene voorzieningen passend en beschikbaar zijn die de hulpvraag kunnen oplossen.
        V. of de jeugdhulp met andere voorliggende voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen kan worden afgestemd in het geval de jeugdige en/of ouder(s) daar gebruik van maken.

    c. Het college houdt bij het inzetten van jeugdhulp zoveel mogelijk rekening met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en/of ouder(s).

7. Het college wint deskundig advies in als het onderzoek of de beoordeling van een aanvraag dit vereist.
8. Bij het onderzoek wordt aan de jeugdige en/of zijn ouders dan wel zijn wettelijk vertegenwoordiger medegedeeld welke mogelijkheden bestaan om te kiezen voor de verstrekking van een pgb. De jeugdige en/of zijn ouders dan wel zijn wettelijk vertegenwoordiger wordt in begrijpelijke bewoordingen ingelicht over de gevolgen van die keuze.

Artikel 6 Het verslag

1. het college zorgt voor het opstellen van een verslag naar aanleiding van de uitkomsten van het onderzoek. Dit verslag wordt gedeeld met de jeugdige en/of ouder(s), tenzij zij hebben aangegeven dat zij dit niet willen.
2. het college en de jeugdige en/of zijn ouders leggen de conclusies uit het onderzoek vast in het verslag. De doelen en de evaluatiemomenten worden eveneens vastgelegd.

CONCEPT

3. Opmerkingen of latere aanvullingen van de jeugdige en/of ouder(s) worden aan het verslag toegevoegd.

Artikel 7 Criteria voor individuele voorzieningen

1. De jeugdige en/of ouder(s) komen in aanmerking voor een individuele voorziening als:
   a) Als het bijdraagt aan het gezond en veilig opgroeien en het groeien in zelfstandigheid en zelfredzaamheid en;
   b) dit nodig is vanwege van de hulpvraag en;
   c) zij niet op eigen kracht of met hulp van andere personen uit het sociale netwerk een oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag en;
   d) een algemene of andere voorliggende voorziening geen oplossing is.

2. Het college verstrekt de meest geschikte, passende, goedkoopste, dichtstbijzijnde, tijdige en beschikbare voorziening.
3. Het uitgangspunt is dat de voorziening past bij de situatie en leeftijd van de jeugdige.
4. De individuele voorziening kan alleen verstrekt worden als deze bewezen effectief is.
5. Individuele voorziening zal niet worden verstrekt als de jeugdige en/of ouders onvoldoende meewerken aan het onderzoek, en het college na eigen onderzoek de hulpvraag onvoldoende heeft kunnen vaststellen.
6. het college kan in een nadere regeling de voorwaarden extra beschrijven.

Artikel 8 Het besluit

1. Het college legt het besluit over het verstrekken van een individuele voorziening vast in een officiële brief. Dit noemen we een beschikking.
2. Het verslag is een onderdeel van de beschikking. Hierin worden de doelen bepaald en het besluit gemotiveerd.
3. De beschikking voor een individuele voorziening geeft aan of dit wordt verstrekt in zorg in natura of als persoonsgebonden budget.
4. Bij zorg in natura vermeldt de beschikking in elk geval:
   a. de zorgvorm (zoals verblijf, begeleiding, behandeling), de omvang van de jeugdhulp (aantal dagdelen of uren zorg) en het beoogde resultaat;
   b. de ingangsdatum en de totale tijdsduur van de jeugdhulp.
   c. hoe de voorziening wordt verstrekt, en
   d. indien van toepassing, welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.
5. Bij een pgb vermeldt de beschikking in elk geval:
   a. het beoogde resultaat van het pgb;
   b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
   c. de hoogte en de opbouw van het pgb;
   d. de ingangsdatum en de totale duur van de verstrekking
   e. welke voorwaarden aan het pgb verbonden zijn;
   f. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.
6. De beschikking geeft ook informatie over de rechten en plichten van de inwoners op grond van de wet, verordening en nadere regels.

Artikel 9 Aanvraag verlengen en periodiek evalueren

1. De evaluatie van de jeugdhulp vindt acht weken voor het einde van de looptijd van de beschikking plaats. Het is mogelijk om in de tussentijd extra evaluatiemomenten te plannen,
2. Voor het verlengen van de jeugdhulp moet een aanvraag worden ingediend, de aanvraag moet in ieder geval het volgende bevatten;
   a) Waarom het verlengen jeugdhulp voor de jeugdige en/of ouder(s) noodzakelijk is;
   b) Waarom de doelen niet of onvoldoende zijn behaald.
3. Het is mogelijk de jeugdhulp aan te passen via de inzet van een zwaardere of lichtere individuele voorziening. Ook kan de jeugdhulp worden stopgezet of gecontinueerd bij een andere jeugdhulpaanbieder.

CONCEPT

4. Bij beëindiging van de jeugdhulp wordt gekeken of de jeugdige en/of de ouder(s) behoefte hebben aan nazorg en/of een overgangsperiode naar een andere algemene voorziening.

Hoofdstuk 3 Persoonsgebonden budget

Artikel 10 Regels persoonsgebonden budget (pgb)

1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 8.1.1 van de wet.
2. Als een inwoner de hulp in de vorm van een pgb wil, beoordeelt het college of de inwoner de taken kan doen die horen bij een pgb. Als een keuze is gemaakt voor een pgb wordt naast het verslag, die de medewerker van het Team Jeugd maakt, ook een budgetplan gemaakt door de jeugdige en/of zijn ouder(s). Hierin schrijft de jeugdige en/of zijn ouder(s):
    a. waarom gecontracteerde hulp (zorg in natura) niet geschikt is en hulp in de vorm van een pgb wel;
    b. wie de hulp gaat uitvoeren;
    c. de kwaliteiten van de uitvoerder van de hulp;
    d. hoe de hulp van voldoende kwaliteit is;
    e. de kosten van de jeugdhulp uitgewerkt in aantal eenheden en tarief;
    f. hoe er aan de doelen uit het verslag worden gewerkt;
    g. wie het pgb volgens de regels en zorgvuldig beheert.
3. Het pgb wordt niet worden besteed aan:
    a. Kosten voor bemiddeling, tussenpersonen of belangenbehartigers;
    b. Kosten voor het voeren van een pgb-administratie;
    c. Kosten voor ondersteuning bij het aanvragen en beheren van een pgb;
    d. Kosten voor een feestdaguitkering en een eenmalige uitkering.
    e. Kosten voor een cursus (-materiaal);
    f. Administratieve kosten.
4. Het pgb bevat geen vrij besteedbaar deel.
5. De taken die horen bij een pgb kunnen door een vertegenwoordiger van de jeugdige en/of ouder(s) worden uitgevoerd. Behalve als deze vertegenwoordiger ook de hulpverlener is. Dit mag wel als familieleden in de eerste of tweede graad (een deel van) de zorg verlenen en het college dit passend vindt.
6. Het college kan nadere regels vaststellen over de vaardigheid om een pgb te kunnen beheren en over de kwaliteitseisen bij een persoonsgebonden budget.

Artikel 11 Onderscheid professionele en niet-professionele hulp bij pgb

1. Bij het vaststellen van de hoogte van een pgb, wordt onderscheid gemaakt tussen professionele en niet-professionele hulp.
2. Met professionele hulp wordt een zorgverlener bedoeld die:
    a. als zorgverlenende organisatie staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel, en de natuurlijke persoon die werkzaam is bij deze rechtspersoon is opgeleid tot een deskundige voor wat betreft het ondersteunen van de cliënt, of;
    b. een zelfstandige zonder personeel is die als zorgverlener staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel en die is opgeleid tot een deskundige voor wat betreft het ondersteunen van de cliënt;
    c. personen die ingeschreven staan in het register, bedoeld in artikel 3 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (BIG-register) en/of artikel 5.2.1 van het Besluit Jeugdwet, voor het uitoefenen van een beroep voor het verlenen van jeugdhulp (SKJ-registratie) met uitzondering van bloed- of aanverwanten in de 1e en 2e graad van de inwoner.
3. Als de hulp wordt verleend door een andere persoon dan beschreven in lid 2 onder a, b of c, is sprake van niet-professionele hulp.
4. Het college kan nadere regels stellen omtrent de voorwaarden en verplichtingen bij professionele hulp en niet-professionele hulp.

CONCEPT

Artikel 12 Toekenningscriteria en voorwaarden pgb's

1. Het college geeft alleen een pgb voor jeugdhulp als er een goedgekeurd budgetplan is.
2. Je mag iemand inkopen uit het pgb tegen een professioneel tarief als:
    a. De professionele hulp en ondersteuning volgens de regels en wettelijke eisen wordt gegeven. De professionele hulp moet hulp bieden die past bij de kennis en de vaardigheden die hij/zij heeft.
    b. De professionele hulp zorgt voor verslaglegging. Hierin staan de doelen en resultaten. De verslagen worden op verzoek met het college gedeeld.
    c. De professionele hulp niet de regie en het beheer over het pgb heeft.
    d. De kwaliteitskaders en -protocollen bij het verlenen van de jeugdhulp worden nageleefd.
    e. De organisatie een onafhankelijke vertrouwenspersoon in dienst heeft of een externe klachtafhandeling door mensen buiten de organisatie heeft geregeld.
    f. De meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling, de meldplicht calamiteiten en de meldplicht geweld worden bij de verlening van jeugdhulp nageleefd.
    g. De administratie voldoet aan:
        i. een overzichtelijke en doelmatige uitvoering;
        ii. een juist, volledig en actueel beeld van het functioneren van de zorgverlener;
        iii. bewijsstukken met alle ontvangsten en uitgaven.
        iv. verslagen die laten zien welke activiteiten helpen om een doel te bereiken.
3. Je mag iemand inkopen uit het pgb tegen een niet-professioneel tarief als:
    a. Je in de aanvraag duidelijk uitlegt waarom niet-professionele hulp net zo goed of beter is dan professionele hulp.
    b. De ondersteuning niet zorgt voor overbelasting bij de niet-professionele hulp.
    c. De persoon die de niet-professionele hulp verleent voldoet aan de volgende minimale kwaliteitsvoorwaarden:
        i. De persoon heeft kennis, vaardigheden en competenties in huis die nodig zijn om verantwoorde hulp te bieden;
        ii. De persoon heeft een geldige verklaring omtrent gedrag (VOG). Dit is niet nodig als de hulpverlener de ouder is;
        iii. De persoon neemt bij (vermoedens van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling altijd contact op met Veilig Thuis. Dit is voor advies of het doorgeven van een melding;
        iv. De persoon meldt calamiteiten direct aan het college.

Artikel 13 Hoogte van het pgb

1. De hoogte van een pgb:
    a. wordt bepaald aan de hand van de in het verslag dat door de medewerker van Team Jeugd is gemaakt beschreven resultaten en het budgetplan wat door de jeugdige en/of zijn ouders is opgesteld over hoe zij het pgb gaan besteden;
    b. is niet hoger dan de prijs van de goedkoopst passende beschikbare voorziening in een vergelijkbaar geval bij een gecontracteerde aanbieder;
    c. is hoog genoeg om goede zorg in te kopen die helpt;
    d. wordt besteed aan gebruikelijke vormen van jeugdhulp.
2. Het pgb is bij een zorgorganisatie 90% en bij een ZZP'er 75% van de prijs bij zorg in natura.
3. De kosten voor vervoer van en naar de locatie van de aanbieder maken onderdeel uit van het pgb;
4. De hoogte van het pgb voor niet-professionele ondersteuning is:
    a. maximaal 25% van de prijs bij zorg in natura;
    b. bij het verlenen van hulp zonder in dienst te zijn
        I. een tegemoetkoming van maximaal €141,- per kalendermaand of;
        II. een door het college vastgestelde tegemoetkoming voor schoonmaakmiddelen of
        III. levensmiddelen, kleding en vervoerskosten ten behoeve van de hulp.
5. Het college stelt maximumtarieven vast voor de categorieën van jeugdhulp en zorgt dat de tarieven hoog genoeg zijn voor de effectiviteit en kwaliteit van de zorg.

Artikel 14 Opschorting pgb

1. Het college kan de Sociale Verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken om tot het besluit te komen de betalingen uit het pgb helemaal of deels te stoppen. Dit kan voor maximaal dertien weken. Dit

CONCEPT

gebeurt als er ernstige vermoedens of signalen zijn dat de jeugdige en/of zijn ouder(s) aan wie het pgb is verstrekt sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 8.1.4, eerste lid, onder a, d of e, van de wet.
2. Als de jeugdige langer dan twee maanden in een instelling verblijft via een afgegeven indicatie vanuit de Wet Langdurige Zorg of de Zorgverzekeringswet is er geen pgb nodig. Het college kan dan de Sociale Verzekeringsbank verzoeken om een reeds afgegeven pgb geheel of gedeeltelijk niet langer uit te betalen zolang de opname duurt.

Hoofdstuk 4 Nieuwe feiten en omstandigheden en ten onrechte ontvangen individuele voorziening

Artikel 15 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

1. De jeugdige en/of ouder(s) die gebruik maken van een individuele voorziening, zijn verplicht nieuwe feiten en omstandigheden binnen één maand te melden bij het college.
2. Het college kan het besluit over het toekennen van de individuele voorziening wijzigen of intrekken als:
    a. De jeugdige en/of ouder(s) onjuiste of onvolledige gegevens hebben gedeeld en als de juiste of volledige gegevens hadden geleid tot een andere besluit;
    b. De jeugdige en/of ouder(s) de individuele voorziening of het pgb niet langer nodig hebben;
    c. De individuele voorziening of het pgb niet meer voldoende is;
    d. De jeugdige en/of ouder(s) niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het pgb;
    e. De jeugdige en/of ouder(s) de individuele voorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het oorspronkelijk is afgegeven;
    f. De gemeente vanwege het woonplaatsbeginsel niet (meer) verantwoordelijk is voor de jeugdhulp;
    g. De jeugdige en/of ouder(s) niet binnen drie maanden na het besluit voor het toekennen van zorg in natura hulp hebben gezocht bij een gecontracteerde aanbieder, of bij het afgeven van een pgb binnen drie maanden na uitbetaling niet wordt gebruikt voor de inkoop van jeugdhulp.
3. Het college trekt het besluit in over het toekennen van individuele voorziening als:
    a. de jeugdige en/of ouder(s) niet binnen zes maanden na het besluit hulp hebben gezocht bij een gecontracteerde aanbieder (zorg in natura); of
    b. de jeugdige en/of ouder(s) het persoonsgebonden budget niet binnen drie maanden na uitbetaling hebben gebruikt voor de inkoop van jeugdhulp.
4. Bij verblijf in het buitenland van maximaal zes weken per jaar behoudt de cliënt het recht op pgb. Als de cliënt langer in het buitenland is, bekijkt het college opnieuw of de individuele voorziening nodig is.
5. Als het college een beslissing op grond van het tweede lid, onder a, heeft ingetrokken, kan het college:
    a. bij dwangbevel geheel of gedeeltelijk het ten onrechte genoten persoonsgebonden budget invorderen; of
    b. geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte verstrekte individuele voorziening.
6. Als het college het besluit verandert of intrekt door het (bewust) delen van onjuiste of onvolledige gegevens, dan kan het college het bedrag geheel of gedeeltelijke terugvorderen. De jeugdige en/of ouder(s) hebben dan een individuele voorziening of pgb gebruikt waar ze geen recht op hadden.
7. Het college kan regels opstellen over de bevoegdheid en de manier waarop het bedrag wordt teruggevorderd.

CONCEPT

Artikel 16 Voorkoming en bestrijding ten onrechte ontvangen individuele voorzieningen en misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet

1. Het college legt in begrijpelijke taal uit aan de jeugdige en/of ouder(s) welke rechten en plichten horen bij het ontvangen van een individuele voorziening en de mogelijke gevolgen bij misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.
2. Als het college een beslissing op grond van artikel 15 het tweede lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens door de jeugdige en/of ouder(s) opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van de jeugdige en/of ouder(s) en degene die daaraan opzettelijk zijn medewerking heeft verleend, geheel of gedeeltelijk de geldwaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening.
3. Het college kan toezichthouders de functie geven om toezicht te houden op het naleven van de regels uit de jeugdwet en deze verordening. Dit zorgt ervoor dat er minder individuele voorzieningen worden gegeven waar iemand geen recht op heeft en misbruik of oneigenlijk gebruik wordt voorkomen.

Hoofdstuk 5 Afstemming met ketenpartners

Artikel 17 Afstemming met ketenpartners

1. Het college stemt af en maakt afspraken met ketenpartners die ten goede komen aan de inzet, het doel en beoogde resultaat van de individuele voorziening.
2. De afspraken worden ten minste gemaakt met de ketenpartners in de volgende domeinen:
    a. Gezondheidszorg;
    b. Veiligheid en justitie;
    c. Voorschoolse voorziening en onderwijs;
    d. Wet maatschappelijke ondersteuning;
    e. Werk en Inkomen.
3. Het college kan nadere regels stellen over waar de afspraken over moeten gaan.

Hoofdstuk 6 Verhouding prijs en kwaliteit

Artikel 18 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

1. Het college zorgt voor een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven voor door derden te leveren diensten voor een hulpvraag van de inwoner en uit te voeren kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.
2. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitsverhouding bij de vaststelling van de tarieven voor door derden te leveren diensten, in ieder geval rekening met:
    h. de aard en omvang van de te verrichten taken;
    i. de cao-schalen die bij de sector en bij de zwaarte van de functie passen;
    j. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
    k. een voor de sector de tijd dat personeel niet werkt als gevolg van door verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
    l. kosten voor bijscholing van het personeel;
    m. kwaliteitskeurmerk dat hoort bij de sector;
    n. de meldcode kindermishandeling, waaronder de scholing van personeel.
3. Het college stelt maximumtarieven vast voor de categorieën van jeugdhulp en zorgt dat de tarieven hoog genoeg zijn voor de effectiviteit en kwaliteit van de zorg.

CONCEPT

Hoofdstuk 7 Klachtenprocedure, inspraak en medezeggenschap

Artikel 19 Klachtenprocedure

De klachtenregeling van de gemeente geldt voor de afhandeling van klachten van jeugdigen en ouders. Dit zijn klachten over hoe meldingen en aanvragen waar deze verordening over gaat, worden afgehandeld.

Artikel 20 Inspraak en medezeggenschap

1. Het college stelt inwoners vroegtijdig in de gelegenheid om beleidsvoorstellen voor jeugdhulp te doen. Het kan ook een advies zijn over de totstandkoming van deze verordening. Het college kan ondersteuning geven om inwoners te betrekken.
2. Het college zorgt dat inwoners periodiek kunnen deelnemen in een overleg. De onderwerpen en de agenda worden bepaald door de deelnemers. De deelnemers krijgen op tijd de benodigde informatie en ondersteuning.
3. Het college kan over deze vergadering nadere regels vaststellen.

Hoofdstuk 8 Slotbepalingen

Artikel 21 Hardheidsclausule

1. In situaties waarover in deze verordening en/of bijbehorende documenten niets beschreven staat, beslist het college.
2. Het college kan ten gunste van de aanvrager afwijken van deze verordening. Dat kan als het college vindt dat de toepassing van deze verordening tot een bijzondere en onvoorziene hardheid leidt. Dit kan het college doen als daar zeer dringende redenen voor zijn.

Artikel 22 Intrekking oude verordening en overgangsrecht

1. De verordening Jeugdhulp Nijkerk 2014 wordt ingetrokken.
2. Een inwoner houdt recht op de bestaande en al afgegeven voorziening gegeven vanuit de ingetrokken verordening. Dit recht geldt totdat het college een nieuw besluit heeft genomen.
3. Aanvragen die een inwoner heeft ingediend vóór de datum van inwerkingtreding van deze verordening worden behandeld volgens de ingetrokken verordening. Tenzij de nieuwe verordening gunstiger is voor de inwoner.
4. Het derde lid geldt ook voor bezwaarschriften tegen beschikkingen waarvoor de inwoner de aanvraag heeft ingediend vóór de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

Artikel 23 Inwerkingtreding en citeertitel

1. Dit besluit wordt bekendgemaakt in het elektronisch gemeenteblad en treedt in werking op dag-maand-jaar.
2. Deze verordening heet: Verordening Jeugdhulp gemeente Nijkerk.

Zo vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Nijkerk d.d.

de griffier,

de voorzitter,

CONCEPT

Toelichting per artikel

Artikel 1.1 begripsbepaling

Begrippen die worden toegelicht in de Jeugdwet, het Besluit jeugdwet, de Algemene wet bestuursrecht en de Wet bescherming persoonsgegevens zijn niet opgenomen in de begripsbepaling van de verordening. De begrippen worden in de begripsbepaling toegelicht. Het is mogelijk dat bepaalde begrippen verder worden toegelicht in de tekst van het artikel of in de toelichting hieronder. Daarom worden de begrippen hier niet nogmaals toegelicht.

Artikel 2 Vormen van jeugdhulp

Dit artikel is de uitwerking van artikel 2.9 onderdeel a van de Jeugdwet. Daarin staat dat het college regels stelt over het verlenen van individuele en overige jeugdhulpvoorzieningen.

Uit de toelichting op de Jeugdwet (memorie van toelichting Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 3) blijkt dat de burger recht heeft om te weten welke voorzieningen de gemeente aanbiedt. De toelichting beschrijft dat een voorziening algemeen kan zijn of individueel. Algemene voorzieningen zijn toegankelijk voor alle inwoners. Een individuele voorziening is vaak meer gespecialiseerde jeugdhulp waarvoor een beschikking nodig is. De gemeente bepaalt zelf welke jeugdhulp vrij toegankelijk is en welke niet. Het college, de huisarts, een medisch specialist of jeugdarts bepalen of een jeugdige en/of zijn ouder(s) een individuele voorziening nodig hebben.

Lid 1: De verordening gebruikt de term ‘algemene voorziening’ in plaats van ‘overige voorziening’ zoals die in de wet wordt gebruikt. De term ‘overige’ kan verwarrend werken en wekt de indruk alsof deze voorzieningen minder belangrijk zijn. Het tegenovergestelde is waar. Algemene voorzieningen zijn toegankelijk voor alle inwoners en juist erg belangrijk in het jeugdstelsel. Algemene voorzieningen kunnen zonder besluit van het college of zonder tussenkomst van een verwijzer worden ingezet. Ze hebben grotendeels een preventief karakter.

In de gemeente Nijkerk zijn drie vormen van preventieactiviteiten omschreven. Universele preventie, selectieve preventie en geïndiceerde/zorggerelateerde preventie.

Lid 2: Individuele voorzieningen zijn aanvullend op algemene voorzieningen. Voor deze vorm van jeugdhulp is een besluit van het college nodig. Het merendeel van de jeugdhulp wordt ambulant (niet in een instelling) aangeboden, het liefst in de buurt van waar de jeugdige woont. Zoals thuis of op school. De vormen van jeugdhulp zijn zeer divers en sluiten aan op de hulpvraag van de jeugdige en/of ouder(s). Lees voor uitgebreide informatie over de individuele voorzieningen de deelovereenkomsten van regio jeugdhulp Foodvalley.

Daarnaast kan ambulante zorg op de locatie van de jeugdhulpaanbieder worden aangeboden. Bijvoorbeeld dagbehandeling of dagbesteding. Verblijfsvoorzieningen behoren ook tot de jeugdhulp. Dan woont de jeugdige in een instelling (open en gesloten), gezinshuis of pleeggezin.

Vervoer en ernstige dyslexiezorg behoren ook tot de jeugdhulp. In de nadere regels kan nader worden toegelicht wat onder deze vormen van individuele voorziening wordt verstaan.

Artikel 3 Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist en jeugdarts

Huisartsen, jeugdartsen en medisch specialisten mogen volgens de wet zelfstandig doorverwijzen naar jeugdhulp. Het uitgangspunt is dat er vooraf geen afstemming met het college is. In de praktijk bepalen deze verwijzers niet de vorm, duur en intensiteit van de jeugdhulp. Wél verwijzen ze naar jeugdhulpaanbieders bij wie het college jeugdhulp heeft ingekocht (gecontracteerd). Andere verwijzers

CONCEPT

kunnen ook verwijzen naar jeugdhulp, zoals de kinderrechter en de gecertificeerde instelling. Hierbij gaat het om verplichte jeugdhulp waarvoor het college geen beschikking afgeeft. Om die reden worden deze verwijzers niet expliciet genoemd in de tekst van de verordening.

De jeugdhulpaanbieder beoordeelt op basis van de verwijzing en in overleg met de jeugdige en/of zijn ouder(s) welke jeugdhulp nodig is. Dit legt de aanbieder vast in een hulpverleningsplan of zorgplan (zie ook artikel 8). De aanbieder baseert zijn oordeel mede op de protocollen en richtlijnen die bij zijn beroep horen. De jeugdhulpaanbieder houdt zich bij zijn beoordeling aan de afspraken die zijn gemaakt met het college. Daarnaast onderzoekt de jeugdhulpaanbieder wat de jeugdige en/of zijn ouder(s) zelf kunnen.

Het is mogelijk dat een jeugdige en/of zijn ouder(s) op meerdere leefgebieden hulpvragen hebben. Dat vraagt een integrale aanpak. Niet alle jeugdhulpaanbieders hebben een aanbod op alle leefgebieden. Dan betrekt de aanbieder de gemeente om samen het verslag op te stellen, zodat op alle leefgebieden hulp kan worden ingezet.

Via een verzoek om toewijzing vraagt de jeugdhulpaanbieder aan het college om de zorg in te zetten. Het college controleert de toewijzing op onder meer de geldigheid van de verwijsbrief. Ook kijkt het college of de zorg is ingekocht en of de jeugdige voorafgaand aan de jeugdhulp in de gemeente Nijkerk woont.

Artikel 4 Toegang rechtstreeks via de gemeente

Dit artikel beschrijft de procedure voor het krijgen van een individuele voorziening via de toegang van de gemeente, het Team Jeugd. In Team Jeugd werken onder andere professionals die namens het college een besluit nemen over het al dan niet toekennen van jeugdhulp. Dit doen zij binnen de kaders van de Jeugdwet. Het zijn gekwalificeerde professionals, die zijn opgenomen in een beroepsregister (BIG-register of Kwaliteitsregister Jeugd). De verordening gebruikt de term het college of de gemeente, omdat de professionals namens het college het besluit nemen. Het Team Jeugd werkt vanuit het uitgangspunt één gezin, één plan en één regisseur. De professionals van Team Jeugd werken hiervoor samen met het gezin en het netwerk. Samen met professionals uit de verschillende leefdomeinen zorgen zij voor een gezamenlijke aanpak.

Lid 1: Een professional van het team Jeugd beoordeelt een hulpvraag van de jeugdige en/of ouder(s). De professional beoordeelt of jeugdhulp nodig is.

Lid 2: Als een individuele voorziening nodig is, kan de jeugdige en/of ouder(s) hiervoor een schriftelijke aanvraag doen. Dit kan bijvoorbeeld per e-mail, post, sms, whatsapp, maar niet mondeling. Het college adviseert om het aanvraagformulier te gebruiken. Op het aanvraagformulier moet de jeugdige en/of ouder(s) een handtekening met datum, naam en adres zetten (artikel 4:2 Algemene wet bestuursrecht).

Lid 3: Het college neemt een besluit op basis van de aanvraag van individuele jeugdhulp. Dit wordt vastgelegd in de beschikking (zie ook artikel 1.3 Algemene wet bestuursrecht en artikel 11 van de verordening). De aanvraag kan schriftelijk worden ingediend bij het college. Of de aanvraag kan worden vastgesteld op basis van het gesprek tussen de jeugdige en/of ouder en de professional van het Team Jeugd (artikel 4 van deze verordening).

Lid 5: In een crisissituatie kan men soms niet wachten op een beschikking. Dan is het toegestaan spoedhulp te bieden voordat een gesprek met het Team Jeugd heeft plaatsgevonden. Ook hoeft het Team Jeugd dan niet eerst een onderzoek te doen en een verslag op te stellen. Deze uitzondering geldt alleen bij tijdelijke, kortdurende inzet van jeugdhulp. Als blijkt dat er voor een langere periode jeugdhulp nodig is, wordt alsnog een verslag opgesteld.

CONCEPT

Artikel 5 Onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren

Voor het nemen van een besluit voor het verstrekken van een voorziening wordt een zorgvuldig onderzoek gedaan. Hiervoor moeten de volgende stappen worden doorlopen (lid 5 tot en met 7 van dit artikel)[1]:

Stap 1 - Inventariseer de vraag
Wat is de precieze jeugdhulpvraag van de jeugdige en/of ouder(s)? In de Jeugdwet gaat het niet alleen om hulp aan de jeugdige, ook de ouder(s) zelf kan jeugdhulp krijgen. Bijvoorbeeld ter ondersteuning van de opvoeding.

Bij het onderzoek kijkt het college met de jeugdige en/of ouder(s) in de eerste plaats naar de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren. Het is mogelijk dat na dit onderzoek blijkt dat een algemene voorziening passend is in plaats van jeugdhulp. Het college wijst in zo'n geval op de mogelijkheden van de algemene voorzieningen.

Stap 2 - Maak de onderliggende problematiek inzichtelijk
Welke opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen zijn er?

Om een besluit zorgvuldig te nemen, moeten alle relevante feiten en omstandigheden van de hulpvraag worden onderzocht. Dit onderzoek doet het college samen met de jeugdige en/of ouder(s). Persoonlijk contact is nodig om een goed beeld te krijgen van de jeugdige en de gezinssituatie. Het is gebruikelijk dat daarom ook gesprekken plaatsvinden met de jeugdige en zijn ouder(s). Blijkt tijdens die gesprekken dat het beter is om de aanvraag aan te passen? Dan kan dit in overleg gebeuren. Een aanvraag hoeft dus niet afgewezen te worden als tijdens het onderzoek blijkt dat de oorspronkelijke aanvraag en oplossingsrichting niet (volledig) passend zijn.

Stap 3 - Stel de aard en de omvang van de noodzakelijke hulp vast
Welke hulp is noodzakelijk en in welke omvang? Deze vraag moet worden beantwoord, zodat rekening wordt gehouden met de leeftijd en het ontwikkelingsniveau van de jeugdige. Het doel is dat de jeugdige gezond en veilig kan opgroeien, dat hij kan groeien naar zelfstandigheid en dat hij voldoende zelfredzaam is en mee kan doen in de maatschappij.

Stap 4 - Stel het verschil vast tussen noodzaak en eigen kracht
Onderzoek naar de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jeugdige en/of ouder(s) en van het sociale netwerk is noodzakelijk om te bekijken of de hulp volledig nodig is. Anders gezegd: in welke mate is er sprake van eigen kracht.

Stap 5 - Stel vast welke voorziening het geconstateerde verschil zo goed mogelijk oplost
Dit is het verschil tussen de vastgestelde noodzaak en de eigen kracht van de jeugdige en/of ouder(s). Dat verschil bepaalt welke jeugdhulp het college moet bieden.

Lid 5 onder b: Lichamelijke problemen worden niet onderzocht. Deze worden namelijk vaak behandeld vanuit andere wetten, zoals de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (hierna: Wmo 2015), de Wet langdurige zorg (hierna: Wlz) of de Zorgverzekeringswet (hierna: Zvw) en een voorziening op het gebied van passend onderwijs.

Lid 5, b 3: Onder eigen kracht wordt verstaan:
- Het aanspreken van een aanvullende verzekering;
- Inzetten van vrijwilligers of mensen uit het sociaal netwerk;
- Mogelijkheden van de ouders zelf.

Ouders moeten gebruikelijke zorg kunnen bieden. We verwachten dat:
1. De ouder in staat is de noodzakelijke hulp te bieden;

[1] Dit volgt uit onder andere de uitspraak van de CRvB van 1 mei 2017 (ECLI:NL:CRVB:2017:1477).

CONCEPT

2. De ouder beschikbaar is om de noodzakelijke hulp te bieden;
3. De ouder niet overbelast raakt door het bieden van de noodzakelijke hulp.

Als de ouder kan voldoen aan deze verwachtingen, dan ziet het college geen noodzaak om jeugdhulp te verstrekken.

Lid 6 onder c: Het gaat hier níet om het inzetten van een hulpverlener die de taal spreekt van de inwoner.

Artikel 6 Het verslag
In het verslag staan de resultaten van het uitgevoerde onderzoek. Dit verslag geldt bij ondertekening niet als aanvraag. Die aanvraag is namelijk al eerder gedaan (zie artikel 4). Hiermee wijkt de jeugdprocedure af van de Wmo-procedure. Er wordt wel gevraagd of de inwoner wil tekenen voor akkoord van het verslag.

Artikel 7 Criteria voor individuele voorzieningen
In de Jeugdwet staat dat de gemeente in de verordening moet aangeven wat de voorwaarden zijn om de jeugdhulp toe te kennen (zie artikel 2.9 onderdeel a van de wet).

Lid 2: Een individuele voorziening moet bewezen effectief zijn. Het gaat hier om jeugdhulp waarbij voldoende causaal verband is aangetoond tussen de interventie en het effect.[2] In sommige gevallen kan na onafhankelijk medisch advies van dit criterium worden afgeweken en een andere niet effectief bewezen interventie worden ingezet.

Lid 5: De jeugdige en zijn ouders moeten meewerken aan dit onderzoek. Doen zij dit niet, dan moet het college op basis van de wel beschikbare (aangeleverde) gegevens én het eigen onderzoek een besluit nemen. Zelfs als de jeugdige en zijn ouders niet mee willen werken, moet het college dus zélf een onderzoek doen. Uiteraard kan dit onderzoek minder uitvoerig zijn dan een onderzoek waaraan de jeugdige en zijn ouders wél meewerken.

Lid 6: De nadere invulling van de voorwaarden voor een individuele voorziening kan worden vastgelegd in de nadere regels. De methode en procedure van het geven van een individuele voorziening staan in de beleidsregels.

Artikel 8 Besluit
Het college legt een besluit over een individuele voorziening schriftelijk vast in de beschikking. Bij zorg in natura wordt de jeugdhulp uitgevoerd door een aanbieder met wie het college een contract heeft. Tegen dit besluit kan bezwaar worden gemaakt. Ook bij verwijzingen door de huisarts, de medisch specialist en de kinderarts wordt een beschikking afgegeven (zie ook artikel 3, lid 4 van deze verordening).

Bij een verwijzing door de kinderrechter of gecertificeerde instelling wordt geen beschikking afgegeven, omdat hiertegen geen bezwaar mogelijk is. Het gaat dan namelijk om verplichte jeugdhulp.

Artikel 9 Evaluatie en beëindiging van jeugdhulp
Lid 1: Via een evaluatie kan tijdig beoordeeld worden of het nodig is om de individuele voorziening te wijzigen. Dit kan zijn als er bijvoorbeeld wijzigingen zijn in de situatie van de jeugdige of het gezin.

Lid 2: Wanneer de individuele voorziening in natura of pgb wordt gebruikt kan het college op verschillende momenten toetsen of de voorziening nog wordt gebruikt voor het doel dat in de beschikking staat. Zo kan bijvoorbeeld bij een evaluatie, een nieuwe aanvraag of een verlenging van een aanvraag worden beoordeeld of de voorziening nog passend is bij de ondersteuningsbehoefte

[2] Zie ook: Werken aan effectiviteit | Nederlands Jeugdinstituut (nji.nl)

CONCEPT

van dat moment. En of deze bijdraagt aan het bereiken van de maatschappelijke doelen zoals die zijn vastgesteld bij de aanvraag.

Is de jeugdige en/of ouder(s) in eerste instantie verwezen door een wettelijke verwijzer (zoals de huisarts) naar een jeugdhulpaanbieder en de voorziening is gestart? Dan kan het college na het aflopen van de beschikking contact zoeken met de aanbieder. Dit doet het college bij een verzoek om verlengde jeugdhulp. Het college kan met de jeugdhulpaanbieder overleggen of de voorziening nog past bij het bereiken van het maatschappelijk doel of dat andere (voorliggende) voorzieningen ook het doel kunnen bereiken.

Lid 3: Het is mogelijk dat de aanbieder of een medewerker van het Team Jeugd bij de huisarts een melding doet over het stopzetten van de voorziening. Nazorg kan er bijvoorbeeld zijn door af te bouwen naar een voorliggende of algemene voorziening.

Artikel 10 Regels persoonsgebonden budget
Dit artikel is van toepassing als is besloten (artikel 8) dat er hulp vanuit de jeugdwet moet worden geboden. Vervolgens heeft de inwoner aangegeven de jeugdhulp in te willen kopen op basis van een persoonsgebonden budget. Of dit kan en of de zorgverlener/zorgorganisatie betaald kan worden als professional, moet duidelijk worden uit de regels in artikel 10, 11, 12 en 13.

Lid 1: Het college kan in plaats van hulp in zorg in natura geven ook een persoonsgebonden budget geven zodat de budgethouder zelf hulp in kan kopen.

Lid 2: Het budgetplan vormt een aanvulling op het verslag, maar vervangt dit niet. De hulpvraag en te bereiken resultaten liggen vast in het verslag. De details over de reden voor de aanvraag van een pgb, de uitvoerder van de pgb-zorg en de kosten van de in te kopen jeugdhulp schrijft de jeugdige of zijn ouders in het budgetplan.
Bij de aanvraag wordt ook gekeken of de budgethouder of zijn vertegenwoordiger PGB vaardig is aan de hand van de tien criteria voor PGB vaardigheid. De tienpunten PGB vaardigheid is een document van de Rijksoverheid.

Lid 3: Onder administratieve kosten verstaat het college ook de contributie voor het lidmaatschap van Per Saldo.

Artikel 11 Professionele en niet-professionele hulp bij pgb
Professionele hulp is hulp die wordt verleend vanuit een bedrijf of beroep. De hulp wordt dan verleend door een jeugdhulpaanbieder of door een zelfstandige jeugdhulpverlener (ZZP-er), die onder toezicht staat van de in de Jeugdwet aangewezen inspecties. Als de budgethouder hulp wil inkopen van een professionele aanbieder of ZZPer, dient de hulpverlener minimaal te beschikken over een BIG- of SKJ-registratie. Iedereen die niet als professioneel wordt aangemerkt behoort tot de niet professionele hulp. Hulpverlening door een bloed- of aanverwant in de 1ste of 2de graad is altijd niet-professionele hulp. Hierop kan het college een uitzondering maken.

Artikel 12 Toekenningscriteria en voorwaarden bij professionele en niet-professionele pgb
Lid 2: algemeen: Het college kent alleen een Pgb voor professionele hulp toe als de zorgverlener voldoet aan de vereisten van artikel 11 tweede lid van deze verordening;
Lid 2b: In het hulpverleningsplan staat hoe zij de jeugdhulp gaan verlenen en hoe zij de gestelde doelen uit het verslag gaan behalen. In het verslag staan de gespreksverslagen van de hulp die is geboden, de vervolg afspraken met client en de voortgang van het doel dat besproken is.
Lid 2c
Een belangrijke voorwaarde voor het verstrekken van een pgb is dat de cliënt de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze kan uitvoeren (Artikel 8.1.1 tweede lid onder a van de jeugdwet). Dit kan hij doen met hulp van zijn sociale netwerk of van zijn vertegenwoordiger. Het college beoordeelt of de cliënt dit kan. Het gaat om taken als het aangaan van een overeenkomst, het aansturen van de hulpverleners en het bijhouden van een administratie. Als de hulpverlener het pgb beheert waaruit hij ook wordt betaald, dan kan dit leiden tot belangenverstrengeling. Dit is ongewenst, omdat het belang van de hulpverlener niet boven dat van de cliënt mag gaan. Het gaat dan bijvoorbeeld om ouders die het pgb beheren, omdat er niemand anders is die dat kan.

CONCEPT

Lid 2 d: Blijkt uit de toepassing van het afwegingskader voor een verantwoorde werktoedeling en het Kwaliteitskader Jeugd dat hulp het best geboden wordt door een geregistreerde professional? Dan wordt de inzet van iemand uit het sociaal netwerk uitgesloten. De criteria van de verantwoorde werktoedeling staan in het Kwaliteitskader Jeugd (Verantwoorde werktoedeling uitgelegd - SKJ (skjeugd.nl)). Vormen van ondersteuning zijn onder andere begeleiding in groepsverband en behandeling. Alleen een geregistreerde professional kan deze ondersteuning geven.

lid 3a
De resultaten en doelen worden beschreven in het zorgplan. Dit maakt de zorgaanbieder vooraf. Daardoor wordt duidelijk hoe de aanbieder aan de gestelde doelen en resultaten werkt. Uit dit plan moet blijken dat de PGB hulp van gelijkwaardige of betere kwaliteit is dan de hulp die aangeboden wordt in natura. Aanbieders moeten ook tussentijdse evaluaties aanleveren over de voortgang van de behandeling/begeleiding.

lid 3 sub b
Dit is om overbelasting van de niet-professionele hulpverlener te voorkomen. Heeft een niet-professionele hulpverlener ook betaald werk? Dan mag hij volgens de Arbeidstijdenwet gemiddeld 48 uur per week werken. Of geniet zij een ZW of arbeidsongeschiktheidsverzekering? Het pgb kan in deze gevallen (deels) geweigerd worden om overbelasting te voorkomen.

lid 3 sub c, onder iii
De verlener van niet-professionele hulp is verplicht de verklaring omtrent gedrag (VOG) te geven overhandigen als het team Jeugd dat vraagt. De VOG mag niet ouder zijn dan drie maanden.

lid 3 sub c, onder IV
Een calamiteit is een niet-beoogde of onverwachte gebeurtenis. Het gaat over zorg die leidt tot de dood van of een ernstig schadelijk gevolg voor een cliënt. Voor meer informatie raadpleeg de website van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd.

Artikel 13 Hoogte van pgb

Voor de bepaling van het pgb-tarief wordt onderscheid gemaakt tussen professionele en niet-professionele hulp. Voor professionele hulp geldt het hogere pgb-tarief en voor niet-professionele hulp geldt het lagere tarief op basis van het wettelijk minimumloon. Dit sluit aan bij de systematiek die binnen de Wet langdurige zorg (Wlz) en Zorgverzekeringswet (Zvw) wordt gebruikt.

lid 1 sub c
De hoogte van het pgb wordt ook vastgesteld door categorieën jeugdhulp te benoemen die kunnen worden ingezet bij een pgb. De verschillende categorieën hebben een maximumtarief. Het tarief maakt de inzet van kwalitatief voldoende zorg mogelijk. In de nadere regels is nadere uitwerking gegeven aan de categorieën en maximale tarieven. Hierbij wordt ook verwezen naar de deelovereenkomsten bij het betreffende kalenderjaar van de jeugdhulpregio FoodValley. Deze zijn te vinden op www.jeugdfv.nl

lid 2
In het tweede lid is bepaald wat de tarieven voor professionele hulp met pgb zijn. De tarieven voor professionele pgb zijn gebaseerd op 90% van de gecontracteerde tarieven voor jeugdhulpaanbieders en 75% voor ZZP'ers. De gedachte bij deze percentages is dat pgb in het algemeen goedkoper kan worden aangeboden dan zorg in natura, omdat pgb-aanbieders minder overheadkosten hebben. Onder beroepsmatige zorgorganisatie wordt onder andere verstaan een behandelaar van ernstige dyslexie.

lid 5
Voor het berekenen van de maximale hoogte van het budget wordt uitgegaan van een maximaal tarief per categorie. De in de nadere regels vastgelegde tarieven zijn rekentarieven om de hoogte van het pgb te berekenen. Het staat budgethouders vrij om een zorgverlener te contracteren die een hoger of lager tarief hanteert. Bij een hoger tarief dan het rekentarief moet de budgethouder zelf de extra

CONCEPT

kosten betalen (of genoegen nemen met minder uren, dagdelen of etmalen inzet). Als het tarief lager is dan het rekentarief kan de budgethouder meer uren zorg inzetten. Het college maakt de geïndexeerde/maximale bedragen bekend.

lid 6
Een pgb voor jeugdhulp waarvoor een tarief is vastgesteld per uur, per dagdeel of per etmaal mag alleen besteed worden voor die geleverde diensten per uur, dagdeel of etmaal.

Artikel 14 Opschorting pgb
Lid 1: In bepaalde gevallen is (tijdelijke) opschorting van betaling uit het pgb beter dan beëindiging of weigering (op grond van artikel 8b, vierde lid, van de Regeling Jeugdwet) of zelfs intrekken of herzien van het besluit om de pgb te verlenen (op grond van artikel 8.1.4 van de wet). Met opschorting bestaat de mogelijkheid voor herstelmaatregelen of nader onderzoek. Bijvoorbeeld als het gaat om de overeenkomsten die de budgethouder is aangegaan of bij herziening van de beschikking om pgb te geven. Om deze redenen kan het college de Sociale Verzekeringsbank (SVB) verzoeken om opschorting. Het college kan een verzoek alleen doen als een ernstig vermoeden is ontstaan, bijvoorbeeld dat:

1) de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben gegeven en het geven van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
2) de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van het pgb; of
3) de jeugdige of zijn ouders pgb niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het bestemd is.

Nummer 2 geldt ook als de jeugdige of zijn ouders niet langer voldoende in staat zijn de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren. Als ze dit niet meer kunnen op eigen kracht of met hulp uit zijn sociale netwerk. Als niet langer is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen veilig zijn, helpen en cliëntgericht zijn. Uiteraard moet het college het verzoek goed motiveren. De opschorting is voor maximaal dertien weken. Het college informeert de jeugdige en/of ouder(s) hierover met een beschikking.

Lid 2: Op grond van het tweede lid kan het college de SVB gemotiveerd vragen om een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor de duur van de opname. Dit gebeurt als een jeugdige voor een periode van twee maanden verblijft in een instelling zoals in de Wlz of Zvw (bijvoorbeeld een ziekenhuis). De jeugdige maakt dan tijdelijk geen gebruik van de individuele voorziening. Dan kan het praktischer zijn de individuele voorziening of het pgb tijdelijk op te schorten.

Artikel 15 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

Algemeen
De gemeente moet in de verordening regels opnemen voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een pgb-voorziening (artikel 2.9 onderdeel d Jeugdwet). Deze regels gelden ook voor voorzieningen in natura.

In deze regels staan de begrippen intrekken, beëindigen, wijzigen en herzien. Onder intrekken wordt verstaan het stoppen van een individuele voorziening met terugwerkende kracht. Onder beëindigen wordt verstaan het stopzetten van een individuele voorziening op een moment in de toekomst. Onder herzien wordt verstaan het veranderen van een individuele voorziening met terugwerkende kracht. Onder wijzigen wordt verstaan het veranderen van een individuele voorziening op een moment in de toekomst.

Lid 1: Het college moet op basis van de juiste informatie kunnen beoordelen of terecht een beroep wordt gedaan op een individuele voorziening. De jeugdige en/of ouder(s) moeten de gegevens en inlichtingen hiervoor geven. Wijzigingen moeten uiterlijk binnen een maand na het ontstaan van de nieuwe situatie worden doorgegeven. Dit gaat over situaties die ervoor kunnen zorgen dat het college het besluit opnieuw beoordeelt. Bijvoorbeeld de jeugdhulp is niet langer nodig, de ouders gaan uit elkaar, de familie gaat verhuizen naar een andere gemeente, enz.

CONCEPT

Lid 2: Deze bepaling regelt in welke gevallen het college een besluit tot verlening van een individuele voorziening kan beëindigen of wijzigen, intrekken of herzien. In de Jeugdwet staan alleen ‘herzien’ of ‘intrekken’. Uit de algemene toelichting van dit artikel blijkt dat in de verordening ook beëindigen of wijzigen wordt bedoeld. Verder mag het college ook de individuele voorziening in natura herzien of intrekken.

Lid 3: Maakt de jeugdige en/of ouder(s) te laat gebruik van de voorziening? Dan mag het college bij een pgb het besluit intrekken. Bij een individuele voorziening in natura mag het college de beslissing ook intrekken als de jeugdige en/of ouder(s) zich te laat heeft gemeld bij de jeugdhulpaanbieder. Via de verordening zijn hier regels voor, omdat we willen dat jeugdige en/of ouder(s) zich op tijd melden bij de jeugdhulpaanbieder om nog langere wachttijden te voorkomen. Bij 3 maanden bij een pgb-voorziening en bij 6 maanden bij een individuele voorziening in natura is het redelijk om te verwachten dat de feiten en omstandigheden kunnen zijn gewijzigd, zodat de toegekende voorziening niet meer past bij de hulpvraag. Bij een individuele voorziening in natura is gekozen voor 6 maanden, omdat de jeugdige en/of ouder(s) afhankelijk is van de planning van de jeugdhulpaanbieder voor een intake.

Het college is niet verplicht om het besluit in te trekken. Bijvoorbeeld als het niet de schuld is van de jeugdige en/of ouder(s) dat zij de pgb-voorziening te laat aanspreken.

Lid 6: Het college kan een pgb laten terugbetalen als dit is herzien of ingetrokken, omdat de jeugdige en/of ouder(s) onjuiste of onvolledige informatie geeft (zie artikel 8.1.4 lid 3 Jeugdwet). Om dit te doen moet het college het bedrag echter eerst terugvorderen. Terugvordering is niet geregeld in de Jeugdwet. Het is daarom van belang hiervoor een tekst op te nemen in de verordening. Net als bij herziening en intrekking is terugvordering iets dat het college mag doen.

Artikel 16 Voorkoming en bestrijding ten onrechte ontvangen individuele voorzieningen en misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet

Lid 1: Het is van belang dat jeugdigen en/of ouder(s) zich bewust zijn van de rechten, maar ook de plichten die verbonden zijn aan een jeugdhulpvoorziening. Bijvoorbeeld de plicht om het college op de hoogte te houden van alle relevante feiten en omstandigheden (informatieplicht, zie artikel 14 lid 1 van deze verordening). Of de regels voor verantwoording van een pgb. Het college moet de jeugdige en ouders hierover informeren en ook uitleggen welke gevolgen het kan hebben als men zich niet houdt aan deze verplichtingen.

Lid 3: Het college kan een toezichthouder aanwijzen die toezicht houdt op een rechtmatige uitvoering van de Jeugdwet (zie artikel 5:11 Awb). Anders dan in de Wmo 2015, is in de Jeugdwet niet bepaald dat het college een toezichthouder moet aanwijzen.

Artikel 14. Afstemming met ketenpartners

In artikel 2.9 b van de wet staat dat de gemeenteraad bij verordening regels stelt over hoe de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen. Daarom is in de verordening opgenomen dat met betrokken ketenpartners wordt afgestemd en dat afspraken worden gemaakt voor een effectieve inzet van jeugdhulp.

Lid 2: In de verordening is opgenomen dat tenminste afspraken worden gemaakt met de volgende voorzieningen:

a. Gezondheidszorg;

De gezondheidszorg voor jeugdigen valt gedeeltelijk binnen de verantwoordelijkheid van het college. Het gaat om preventieve jeugdgezondheidszorg, geestelijke gezondheidszorg, en (licht) verstandelijk gehandicaptenzorg. Het college is niet verantwoordelijk voor huisartsenzorg, paramedische zorg (logopedie, fysiotherapie, dieetadvies) en de meeste medisch specialistische (ziekenhuis-) zorg. Deze zorg valt onder de Zorgverzekeringswet. Het college is ook niet verantwoordelijk voor langdurige (24-uurs) zorg vanwege (voornamelijk) verstandelijke en/of lichamelijke handicap. Deze zorg is geregeld in de Wet langdurige Zorg (Wlz) en in de Zorgverzekeringswet (Zvw). Het college kan afspraken maken

CONCEPT

met partners zoals huisartsen of de CIZ (indicatiesteller van de Wlz) om te zorgen voor het zoveel mogelijk kunnen doorgaan van zorg.

Het college zoekt afstemming en maakt afspraken met onder meer huisartsen en medisch specialisten.

Als de jeugdige en/of ouder(s) op basis van zijn hulpvraag in aanmerking komt voor een voorziening vanuit de Wet langdurige zorg of Zorgverzekeringswet, draagt het college bij aan het toeleiden naar deze voorziening. Als de jeugdige 18 jaar wordt, verandert veelal het wettelijk kader van waaruit zorg geleverd wordt. GGZ-zorg bijvoorbeeld komt na het 18e jaar voor rekening van de Zvw. Om zorg zoveel mogelijk te laten doorgaan, kan het college afspraken maken met de zorgverzekeraars en het CIZ (uitvoerder van de Wlz).

b. Veiligheid en justitie;

Gecertificeerde instellingen: Om iedere jeugdige geschikte hulp, zorg of bescherming te bieden en een doorgaande lijn in de hulp voor de jeugdige te hebben, is een intensieve samenwerking tussen gecertificeerde instellingen en gemeenten noodzakelijk. Het college maakt hierover afspraken met de gecertificeerde instellingen. Uitgangspunt is een zo ‘kort en licht’ mogelijke inzet van gedwongen hulp, zodat beëindiging van de maatregel en afschalen naar het Team Jeugd mogelijk wordt.

Justitie: In het jeugdhulpstelsel moeten gemeenten en de Raad voor de Kinderbescherming (vanaf nu verder afgekort RvdK) intensief samenwerken. In de strafrechtelijke beslissing bij een taakstraf of (gedragsbeïnvloedende) maatregel kan de (kinder-) rechter besluiten tot de inzet van jeugdhulp. In de regel zal de RvdK hierover adviseren. Bij (jeugdreclasserings-) maatregelen zal de gecertificeerde instelling betrokken zijn bij de uitvoering hiervan. Gaat het om taakstraffen, dan is dat de RvdK. Daarnaast kan de selectiefunctionaris, de inrichtingsarts, of de directeur van de Justitiële Jeugdinrichting besluiten tot de inzet van jeugdhulp voor het scholings- en trainingsprogramma bij de nazorg.

Veilig Thuis: Veilig Thuis is de organisatie voor advies, ondersteuning en onderzoek bij huiselijk geweld en kindermishandeling. Daarmee is Veilig Thuis een belangrijke partner.

c. Voorschoolse voorziening en onderwijs;

Elke school en ook de voor- en naschoolse voorzieningen hebben een contactpersoon in het college, zodat makkelijk en snel kan worden afgestemd met Leerlingenzorg Noordwest-Veluwe. Dit kan ook een vergelijkbare instantie zijn, als de jeugdige niet in Nijkerk woont.

Bij schoolverzuim of voortijdig schoolverlaten wordt ook de leerrechtambtenaar worden betrokken. De jeugdige en ouder(s) worden betrokken bij dit overleg en de afspraken worden vastgelegd in het verslag van de jeugdige.

d. Wet maatschappelijke ondersteuning;

Bepaalde voorzieningen, waaronder in ieder geval begeleiding, vallen na het 18e jaar niet meer onder de Jeugdwet, maar onder de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Behalve bij verlengde jeugdhulp. Het college is verantwoordelijk voor een goede overdracht na het 18e jaar. Daarbij is van belang dat minimaal een half jaar tevoren, met uitgangspunt 1,5 jaar tevoren, bekeken wordt wat er gaat veranderen na het 18e jaar zodat de zorg kan doorgaan. Uitzonderling is de pleegzorg. Pleegzorg kan onder de Jeugdwet tot 21 jaar worden ingezet als de jeugdige en de pleegouders hiervoor toestemming geven.

e. Werk en Inkomen.

Soms speelt in gezinnen die jeugdhulp nodig hebben ook armoede- en schuldenproblematiek. De jeugdhulp kan daardoor niet of veel minder helpen. Het is daarom van belang dit soort problematiek tijdig te signaleren en gezinnen naar de juiste hulp en armoedevoorzieningen te leiden. Ook van jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen wordt hierin een actieve houding verwacht.

CONCEPT

Artikel 18 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

Op grond van artikel 2.12 van de wet dient de gemeente bij verordening regels te stellen voor een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan.

Artikel 19 Klachtenprocedure

Het college zorgt voor een goede behandeling van klachten van de jeugdige en/of ouder(s) die gaan over de wijze van afhandeling van hulpvragen en aanvragen als bedoeld in deze verordening. De klachtenregeling gemeente Nijkerk is van toepassing. Daarnaast is van toepassing de AKJ-klachtenregeling en het tuchtrecht SKJ.

Artikel 20 Inspraak en medezeggenschap

De Sociaaldomeinraad (SDR) adviseert het college van burgemeester en wethouders over het beleid en de uitvoering van de Wmo, Jeugdwet en Participatiewet. Het zijn onderwerpen op het gebied van wonen, welzijn, zorg, werk en inkomen.

De SDR is een onafhankelijke commissie die bestaat uit maximaal elf leden die vanuit persoonlijke of (vrijwilligers-) werkervaring betrokken zijn bij het sociaal domein.

De SDR heeft een rol op verschillende vlakken:

- Coach: In de eerste plaats bewaakt de SDR de kwaliteit van de inrichting van het participatieproces in het sociaal domein, vooral vanuit de invalshoek van de (kwetsbare) inwoners. De SDR heeft ook als taak kwetsbare inwoners te begeleiden in het meedoen aan participatieprocessen, bijvoorbeeld door hen te helpen om hun stem te laten horen.
- Signaleerder: De SDR heeft zowel als taak de ervaringen van inwoners op te halen en signalen aan het college door te geven, als om hun ervaringen in de eigen adviezen mee te nemen.
- Klankbord: In de derde plaats denkt de SDR vroegtijdig mee met de beleidsontwikkeling door het college. De SDR kan dit o.a. doen door gevraagd en ongevraagd advies te geven.

De SDR is geen klachtencommissie voor de behandeling van individuele gevallen.

Artikel 21 Hardheidsclausule

In uitzonderlijke gevallen kan het college afwijken van deze verordening ten gunste van de jeugdige en/of ouder(s).

Artikel 22 Intrekking oude verordening en overgangsrecht

Lid 1: Op de dag van inwerkingtreding van deze verordening wordt de oude verordening ingetrokken.

Lid 2: Alle besluiten die zijn genomen via de oude verordening, blijven gelden tot het college een nieuw besluit heeft genomen. Dit is bijvoorbeeld na afloop van een beschikking of bij nieuwe feiten of omstandigheden.

Lid 3: Is een aanvraag ingediend op het moment dat de oude verordening nog van kracht was? En treedt deze verordening in werking voordat het besluit is genomen? Dan gelden de regels van de oude verordening. Als de nieuwe verordening gunstiger is voor de inwoner dan geldt de nieuwe verordening.

Lid 4: Net als bij de aanvraag voor een individuele voorziening, zoals beschreven in de lid 3. geldt dit ook bij het indienen van bezwaarschriften.

Artikel 23 inwerkingtreden en citeertitel

Spreekt voor zich.

CONCEPT